

Nech mě jít

Pavel Horňák

Seděla s ním v koutě,
uplakaná,
něco jí tam říkal,
co se jen dvou týká

Přestože já jindy,
soukromí ctím,
v tom tichu k své smůle,
zaslech jsem pár slůvek

R: Nech mě jít a vzdej to,
když teď už víš jakej jsem,
sliby zpátky si vem

Tak nech mě jít a chápej,
že z nás dvou jak se zdá,
špatnější to jsem já

Nech mě jít a vzdej to,
jak ti říct jinak mám,
že je láska ta tam

Tak nech mě jít, a chápej,
nemám sílu ti lhát,
prostě mám pravdu rád

Měli se dřív rádi, bylo to znát,
slyšel jsem svůj povzdych, snad ještě není pozdě,
chtěl jsem je jít smířit, pak jsem to vzdal,
znovu jí k mé smůle, řekl těch pár slůvek

R:

Tak nech mě jít a chápej,
že z nás dvou jak se zdá,
špatnější to jsem já

Nech mě jít a vzdej to,
jak ti říct jinak mám,
že je láska ta tam

Tak nech mě jít, a chápej,
nemám sílu ti lhát,
prostě mám pravdu rád

R:

Tak nech mě jít a chápej,
že z nás dvou jak se zdá,
špatnější to jsem já...